

möjligaste mån tolka den nationella rätten mot bakgrund av ordalydelsen och syftet med direktiv 2006/112 för att uppnå det resultat som avses i direktivet. Detta kräver att de nationella domstolarna gör allt som ligger inom deras behörighet, med hänsyn till den nationella rätten i dess helhet och med tillämpning av de tolkningsmetoder som är erkända i nationell rätt.

3. Direktiv 2006/112 — vilket särskilt, enligt artikel 242, kräver att varje beskattningsbar person ska föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten — ska tolkas så, att det inte utgör hinder för att den berörda medlemsstaten, inom de gränser som anges i artikel 273 i direktivet, kräver av varje beskattningsbar person att denne i detta hänseende följer samtliga nationella bestämmelser om redovisning, vilka överensstämmer med internationella redovisningsstandarder. Detta gäller under förutsättning att de vidtagna åtgärderna inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen att säkerställa en riktig uppbörd av skatten och att förebygga skatteundandragande. I detta hänseende utgör direktiv 2006/112 hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken tillhandahållandet av en tjänst anses äga rum vid den tidpunkt då villkoren för erkännandet av intäkterna som härrör från den har uppfyllts.

(¹) EUT C 79, 16.3.2013

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 februari 2014 — Ungern mot Europeiska kommissionen, Republiken Slovakien

(Mål C-31/13 P) (¹)

(Överklagande — Skyddade geografiska beteckningar — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Register över skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar beträffande viner — Databasen E-Bacchus — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och K. Szijjártó)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka, B. Schima och B. Eggers), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 8 november 2012 i mål T-194/10, Ungern mot kommissionen, varigenom tribunalen avvisade en talan om ogiltigförklaring av införandet av den skyddade ursprungsbeteckningen "Vinohradnícka oblas' Tokaj", vilket med Slovakien som ursprungsland finns upptagen i det elektroniska registret över skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteck-

ningar beträffande viner (databasen E-Bacchus) — Rättsverkningar av införandet i E-Bacchus — Motiveringsskyldighet — Principen om god förvaltningssed, principen om lojalt samarbete och rättssäkerhetsprincipen

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 71, 9.3.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale civile di Roma — Italien) — Mediaset SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-69/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Bidrag för inköp av eller hyra av digitala dekodrar — Beslut från kommissionen i vilket en stödordning förklaras vara olaglig och oförenlig med den inre marknaden — Återkrav — Fastställande av storleken på det belopp som ska återkrävas — Den nationella domstolens roll — Den nationella domstolens beaktande av ställningstaganden som kommissionen gjort inom ramen för verkställigheten av dess beslut — Principen om lojalt samarbete)

(2014/C 93/27)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale civile di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mediaset SpA

Motpart: Ministero dello Sviluppo Economico

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale civile di Roma — Återkrav av olagligt statligt stöd — Fastställande av storleken på det belopp som ska återkrävas — Kommissionens beslut om vilka kriterier som ska tillämpas vid fastställandet av återkravsbeloppet — Dom från EU-domstolens i vilken det slås fast att den nationella domstolen kan göra en egen bedömning av lämpligheten av de kriterier kommissionen fastställt — Räckvidden av den nationella domstolens utrymme för skönsmässig bedömning

Domslut

1. En nationell domstol är — när den ska säkerställa verkställigheten av ett beslut från Europeiska kommissionen i vilket en stödordning förklaras vara olaglig och oförenlig med den inre marknaden och i vilket det förordnas om återkrav av det aktuella stödet, utan att de individuella stödmottagarna identifieras eller de exakta stödbelopp som ska återbetalas anges — visserligen bunden av detta beslut, men däremot inte av de ställningstaganden som kommissionen gjort inom ramen för verkställandet av beslutet. Den nationella domstolen ska emellertid, med hänsyn till principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, låta dessa ställningstaganden ingå i bedömningsunderlaget i det mål den har att avgöra.
2. När den nationella domstolen ska fastställa de exakta stödbelopp som ska återkrävas i ett sådant fall då Europeiska kommissionen inte i det beslut i vilket en stödordning förklaras vara olaglig och oförenlig med den inre marknaden identifierat de enskilda stödmottagarna eller fastställt de exakta stödbelopp som ska återbetalas kan den — utan att giltigheten av Europeiska kommissionens beslut eller skyldigheten att återbetala det aktuella stödet ifrågasätts — slå fast att det stödbelopp som ska återbetalas är lika med noll, när detta framgår av beräkningar som utförts på grundval av alla relevanta omständigheter som kommit till dess kännedom.

(¹) EUT C 147, 25.5.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Martin Blomqvist mot Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Mål C-98/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 1383/2003 — Åtgärder som syftar till att förhindra att varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor släpps ut på marknaden — Artikel 2 — Förordningens tillämpningsområde — Internetförsäljning av ett varumärkesförfalskat armbandsur från ett tredjeland till en i en medlemsstat bosatt privatperson för privat bruk — Tullmyndigheternas beslag av armbandsuret när det fördes in i medlemsstaten — Beslagets lagenlighet — Villkor — Villkor avseende intrång i immateriella rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Artikel 4 — Spridning till allmänheten — Direktiv 2008/95/EG — Artikel 5 — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9 — Användning i näringsverksamhet)

(2014/C 93/28)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Martin Blomqvist

Motpart: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Højesteret — Tolkning av artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10), av artikel 5.1 och 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25), av artikel 9.1 och 9.2 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1) och av artikel 2.1 b i rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUT L 196, s. 7) — Åtgärder för att förhindra att varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor släpps ut på marknaden — Privatperson bosatt i en medlemsstat som för privat bruk genom en webbplats köpt en varumärkesförfalskad klocka från en säljare i ett tredjeland — Beslag av klockan, som sänts per post till köparen, och uppskjutande av frigörandet av klockan beslutat av myndigheterna i den medlemsstaten

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter ska tolkas så, att innehavaren av en immateriell rättighet avseende en vara som sålts till en person bosatt i en medlemsstat via en internetbutik i ett tredjeland vid den tidpunkt då varan anländer till den medlemsstaten åtnjuter det skydd som tillförsäkras innehavaren enligt denna förordning, enbart på grundval av köpet av varan. Varan behöver härutöver inte innan den såldes ha ingått i ett försäljningsutbud eller i reklam riktad till konsumenterna i den aktuella medlemsstaten.

(¹) EUT C 129, 4.5.2013.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 13 februari 2014 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-139/13) (¹)

(Fördragsbrott — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecknen i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna — Förordning (EG) nr 2252/2004 — Biometriskt pass — Intagande av fingeravtryck — Har ej gjorts — Utfärdande har inte skett inom fristen)

(2014/C 93/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Maidani och G. Wils)